

از دیگر مواردی که بیان شد تعبیر دکتر ملکی از مفهوم برنامه درسی بود.

برنامه درسی طرح از پیش تعیین شده دارای انعطاف برای یادگیری است

در ادامه بیان شد که دعوا و اختلاف نظر فلاسفه که در یک اتاق فرمان نامرئی نشستند؛ فرمان می دهند ولی دیده نمی شوند مربوط به برنامه درسی ابعاد آن (طراحی_اجرا_تدوین_ارزشیابی) است.

یکی از سازمان های اثرگذار در زمینه برنامه ریزی در آموزش و پرورش که به عنوان قلب تپنده آموزش و پرورش ایران از آن یاد می شود؛ سازمان پژوهش و برنامه ریزی است.

در ادامه بیان شد که برنامه درسی جمهوری اسلامی باید برش تربیتی برنامه پیشرفت کشور باشد.

زمانی که پیشرفت کشور مسئله یک فرد باشد از الف تا ی آن به آن فرد مربوط می باشد و باید در جریان مسائل و اتفاقات رخ داده در آن باشد.

● در سومین جلسه با مدیریت آقای رفیعی چالش های مدیریتی در ساختار آموزش و پرورش ارائه گردید. رویکرد ها و نظریه های مدیریتی برگرفته از فلسفه های تربیتی است.

تعدادی از مسائل بیان شده در این بخش
۱. مدیریت اداری کنترل گر ۲. گرفتاری در دوگانه دولتی سازی_خصوصی سازی ۳. مواجهه منفعل در مقابل سازمان های بین المللی ۴. محدود سازی مشارکت به مشارکت های اجتماعی و.... می باشد.

در نیمه دوم ۸ مرداد ماه ۱۴۰۴ سه جلسه با هدف بررسی نظام مسائل آموزش و پرورش در سه بخش منابع انسانی، برنامه درسی و چالش های مدیریتی در ساختار آموزش و پرورش تشکیل شد.

● نخستین جلسه در موضوع منابع انسانی با ارائه آقای حیسنی آغاز گردید. ایشان معتقد بود که تحول از تغییر نگاه در نیروی انسانی حاصل می گردد. در ادامه به حلقه های میانی اشاره شد. حلقه میانی در تمدن نوین اسلامی به گروهی از مردم اطلاق می شود که در راستای آرمان ها و اهداف چشم انداز تمدن فعالیت می کنند.

این افراد در نگاه رهبری شامل چهار ویژگی زیر هستند

۱-صحنه شناسی ۲-تعیین جهت گیری

۳-ظرفیت شناسی ۴-حل مسئله

محمد رضا ملاشاهی
در ادامه مسائل در نظام آموزش و پرورش به دو دسته کمی و کیفی دسته بندی شد.

در دسته کیفی تعدادی از آمار و ارقام اعم از تعداد معلمان، مدارس، مناطق آموزشی و ... مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت و در دسته کیفی تعدادی از مسائل مربوط فرآیندهای چهارگانه جذب، آماده سازی، حفظ و ارتقا و ارزشیابی مورد بحث قرار گرفت.

● در ادامه در جلسه برنامه درسی با مدیریت آقای ملاشاهی تشکیل شد.

به بیان ایشان مفهوم برنامه درسی اولین بار توسط فرانکلین بابیت در سال ۱۹۱۸ ارائه شد.